

**Rozhodčí komise Českého olympijského výboru
ve věci čj. 1/2015**

Odvolaatel:

Josef Pohlmann, nar. 25. 5. 1988
bytem Revúcká 1209/34, Litovel, PSČ 784 01

Právně zastoupen JUDr. Janem Šťovíčkem, advokátem
KŠD Legal advokátní kancelář, s.r.o.
se sídlem CITY TOWER, Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4

Odpůrci:

1/

Český svaz házené

se sídlem Zátopkova 100/2, Břevnov, 169 00 Praha
korespondenční adresa Bolzanova 1615/1, 110 00 Praha 1
IČ: 00548979

zastoupen Mgr. Liběnou Šrámkovou, LL.M., pověřenou předsedkyní
Legislativně-právní komise ČSH

2/

Antidopingový výbor ČR

se sídlem Za Císařským mlýnem 1063, 170 00 Praha 7
zastoupený RNDr. Janem Chlumským, vedoucím exekutivy ADV

Právně zastoupen Mgr. Ondřejem Pecákem, advokátem
se sídlem Na Ořechovce 199/24, 162 00 Praha 6 - Střešovice

vydala tento

ROZHODČÍ NÁLEZ

- 1. Rozhodnutí Exekutivy Českého svazu házené ze dne 6. 3. 2015, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Disciplinární komise Českého svazu házené ze dne 11. 12. 2014, ukládající Josefu Pohlmannovi trest zákazu činnosti na dva roky od 4. 12. 2014 do 3. 12. 2016, se potvrzuje.**
- 2. Náklady odvolacího řízení nese každý z účastníků ze svého.**

Odůvodnění

I. Pravomoc Rozhodčí komise a složení senátu

1. V předmětné věci se jedná o projednání dovolání sportovce Josefa Pohlmana (dále též jen „Sportovec“) ze dne 17. 4. 2015 proti rozhodnutí Exekutivy Českého svazu házené (dále jen „Exekutiva ČSH“) ze dne 6. 3. 2015 (toto rozhodnutí dále jen „Rozhodnutí Exekutivy ČSH“), kterým Exekutiva ČSH potvrdila rozhodnutí Disciplinární komise Českého svazu házené (dále jen „DK ČSH“) ze dne 11. 12. 2014 (toto rozhodnutí dále jen „Rozhodnutí DK ČSH“), kterým byl Sportovci za porušení čl. 2.3 Směrnice pro kontrolu a postih dopingů ve sportu v České republice (dále jen „Směrnice“) uložen trest Zákazu činnosti na dva roky, a to na období od 4. 12. 2014 do 3. 12. 2016.
2. Podle čl. 3 Disciplinárního řádu ČSH se v disciplinárním řízení podle tohoto disciplinárního řádu projednávají porušení Směrnice. Pravomoc věc projednat a rozhodnout tedy vyplývá z ustanovení čl. 13.2.2 Směrnice, která je závazná pro všechny národní sportovní svazy a jejich členy. Žádný z účastníků nevznesl námitku nedostatku pravomoci Rozhodčí komise ČOV (dále jen „RK ČOV“) projednat a rozhodnout předmětnou věc.
3. Předseda RK ČOV, který se osobně z projednávání předmětné věci vyloučil, v souladu s ustanovením § 2 odst. 1 Jednacího řádu RK ČOV jmenoval pro projednání předmětné věci tříčlenný senát, sestávající z místopředsedy RK ČOV, Mgr. Martina Procházky, který je předsedou senátu, dále jmenoval z členů RK ČOV další dva členy senátu, a to Doc. JUDr. Vladimíra Balaše a Mgr. Jana Morávka. Žádný z členů senátu není členem svazu, který je účastníkem řízení.

ČSH ve svém podání ze dne 17. 7. 2015 namítl podjatost předsedy senátu, Mgr. Martina Procházky kvůli jeho údajnému vztahu k právnímu zástupci Sportovce, JUDr. Janu Šťovíčkovi, v jehož advokátní kanceláři Mgr. Procházka dříve pracoval s tím, že trvá na jeho vyloučení z projednávání předmětné věci a dále uvedl, že u ČSH současně trvají pochybnosti o nepodjatosti dalšího člena jmenovaného senátu Mgr. Jana Morávka.

Námitka podjatosti členů senátu byla projednána na ústním jednání ve věci dne 1. 10. 2015. K námitce podjatosti vznesené ze strany ČSH se postupně vyjádřili všichni členové senátu. Mgr. Jan Morávek uvedl, že rozhodování členů RK ČOV bylo ve všech případech, které dosud řešili, nezaujaté a i nadále bude ze strany členů RK ČOV rozhodováno nestranně a nezaujatě. Předseda senátu Mgr. Martin Procházka, uvedl, že se nikdy netajil tím, že v minulosti pracoval v advokátní kanceláři KŠD, ale od této doby uplynulo již téměř sedm let a na tuto advokátní kancelář, ani na osoby s ní spolupracující, nemá žádné vazby. Dále poukázal na stanovisko ombudsmana ČOV k námitce podjatosti členů senátu ve věci Josefa Pohlmana ze dne 11. 5. 2015. JUDr. Vladimír Balaš dále uvedl, že ani podle „IBA Guidelines on Conflict of Interest in International Arbitration“ by námitka podjatosti podaná ze strany ČSH nevedla k automatickému vyloučení konkrétních členů senátu, když tato pravidla uznávají v případě

zaměstnaneckého vztahu mezi arbitrem a právním zástupcem strany jako potenciálně problematickou dobu tří let (tedy výrazně kratší), ale ani takto dlouhá doba automaticky nevede k vyloučení arbitra pro podjatost.

II. Předcházející řízení

4. Dne 11. 12. 2014 rozhodla DK ČSH tak, že Sportovci za porušení čl. 2.3 a 5.11.5 Směrnice uložila trest zákazu činnosti na dva roky, a to na období od 4. 12. 2014 do 3. 12. 2016.
5. Dne 12. 2. 2015 podal Sportovec proti Rozhodnutí DK ČSH odvolání k Exekutivě ČSH. V odvolání Sportovec argumentoval tím, že Rozhodnutí DK ČSH je nepřezkoumatelné a trest uložený Sportovci nepřiměřený. Sportovec odkázal na výjimečné okolnosti případu, a to zejména na nadstandardní délku dopingové kontroly (cca čtyři hodiny) a na skutečnost, že během tohoto časového úseku odevzdal několik vzorků moči, které nedosahovaly požadované specifické hmotnosti (hustoty), což ale Sportovec nemohl svou vůlí ovlivnit. Sportovec se dobrovolně podrobil dopingové kontrole, jejíž dlouho trvající a vyčerpávající průběh následně psychicky nezvládl a dopingovou místnost před odevzdáním vzorku moči, který by splňoval požadované parametry, opustil. To, dle mínění Sportovce, nelze automaticky považovat za odmítnutí dopingové kontroly a DK ČSH měla při ukládání trestu k této skutečnosti přihlídnout, respektovat tzv. zásadu proporcionality ukládané sankce a uložit Sportovci mírnější trest. Navrhl, aby Exekutiva ČSH Rozhodnutí DK ČSH změnila a uložila Sportovci trest napomenutí.
6. Dne 6. 3. 2015 rozhodla Exekutiva ČSH tak, že Rozhodnutí DK ČSH potvrdila. Své rozhodnutí Exekutiva ČSH odůvodnila zejména tím, že neshledala existenci okolností, které by byly natolik výjimečné, aby byly důvodem pro snížení trestu zákazu činnosti dle článku 10.5.2 Směrnice. Exekutiva ČSH dále neshledala existenci "extrémně vzácných a neobvyklých okolností", při kterých by případně mohla sankci zákazu činnosti snížit s odkazem na obecný princip proporcionality a judikaturu CAS. Exekutiva ČSH ve svém rozhodnutí dále uvedla zejména následující:
 - Sportovec nejvyšší soutěže musí počítat s tím, že může být po zápase vyzván k dopingové kontrole, která může trvat i několik hodin;
 - Exekutiva ČSH obecně vnímá rozdíl mezi situací, kdy sportovec bez dalšího odmítne dopingovou kontrolu, a situací, kdy sportovec poskytne několik vzorků, a poté z dopingové kontroly odejde. Považuje však za závažnou skutečnost, že Sportovec i přes upozornění dopingových komisařů, že v případě další konzumace nápojů nebude schopen poskytnout vzorek moči s dostatečnou specifickou hmotností (hustotou), i nadále konzumoval nápoje v dopingové místnosti;
 - Pokud by Exekutiva za těchto okolností Sportovci snížila trest pod obligatorní dvouletou sankci, vznikl by do budoucna nebezpečný precedent, kdy by sportovci v průběhu

dopingové zkoušky mohli své vzorky ředit nadměrnou hydratací, následně po určité době opustit dopingovou místnost a očekávat nižší než dvouletý trest zákazu činnosti.

7. Sportovec podal proti Rozhodnutí Exekutivy ČSH dne 17. 4. 2015 dovolání k RK ČOV.

III. Skutkový stav

8. Sportovec byl po utkání nejvyšší soutěže házenkářů Zlín – Litovel dne 16. 11. 2014 vyzván komisařem Antidopingového výboru České republiky (dále jen "ADV ČR") k podrobení se dopingové kontrole. Sportovec se dopingové kontroly zúčastnil a odevzdal několik vzorků moči, z nichž však žádný nedosahoval požadované specifické hmotnosti (hustoty). Po uplynutí zhruba čtyř hodin Sportovec ztratil nervy, roztrhal protokol o dopingové kontrole a z dopingové místnosti přes výzvy dopingového komisaře odešel.
9. Na základě oznámení ADV ČR o porušení antidopingového pravidla Sportovcem ze dne 19. 11. 2014 a na základě výše uvedených skutečností bylo se Sportovcem zahájeno disciplinární řízení před orgány ČSH, a proti konečnému rozhodnutí Exekutivy ČSH ve věci směřuje dovolání podané Sportovcem k RK ČOV.

IV. Dovolací důvody

10. Ve svém dovolání ze dne 17. 4. 2015 a přípisech ze dne 11. 6. 2015 a 10. 9. 2015 uvedl Sportovec zejména následující:
 - Sportovec se dobrovolně podrobil dopingové zkoušce, dostavil se do dopingové místnosti a poskytl vzorek moči. Protože vzorek nesplňoval požadované parametry, byl Sportovec nucen setrvat v dopingové místnosti a poskytnout další vzorky. Po čtyřech hodinách pobytu v dopingové místnosti byl již tak fyzicky a psychicky vyčerpán, že situaci neunesl a z dopingové místnosti odešel;
 - Zpochybnil postup dopingových komisařů v průběhu dopingové zkoušky, kdy komisaři měřili specifickou hmotnost (hustotu) moči obratem po odběru vzorku moči Sportovce z odběrové nádoby a poté moč, která neměla dostatečnou specifickou hmotnost (hustotu), vylévali, zatímco dle Mezinárodního standardu pro Testování měli odeslat do laboratoře všechny vzorky, tj. i ty, které neměly dostatečnou specifickou hmotnost (hustotu);
 - Nevhodné jednání dopingových komisařů v průběhu dopingové kontroly, jejichž úkolem je dle názoru Sportovce vedení testovaného k tomu, aby co nejdříve odvezdal odpovídající vzorek, což se v tomto případě nestalo, vedlo k tomu, že se Sportovec dopustil porušení článku 5.11.5 Směrnice a nejednalo se tak o promyšlenou akci ze strany Sportovce;
 - Sportovec nepopírá, že v průběhu dopingové kontroly, značně rozrušen jejím průběhem a časovou náročností, opustil místnost dopingové kontroly. Dle názoru Sportovce však je

třeba rozlišit míru porušení příslušného ustanovení Směrnice a zohlednit ji při ukládání trestu v případě, kdy sportovec bez dalšího odmítne podstoupit dopingovou kontrolu a v případě, kdy sportovec poskytne celou řadu vzorků, v průběhu dopingové kontroly s dopingovými komisaři spolupracuje a následně z dopingové místnosti odejde bez poskytnutí vzorku s požadovanými parametry – v takovém případě se dle názoru Sportovce nejedná o vyhýbání se či odmítnutí podrobení se odběru vzorku, naopak z průběhu dopingové kontroly a počtu odevzdaných vzorků nelze dovodit, že by se Sportovec snažil cíleně a úmyslně vyhnout dopingové kontrole;

- S odkazem na stanovisko MUDr. Pavla Hanka, experta v oboru urologie, Sportovec zpochybnil správnost měření specifické hmotnosti (hustoty) odebraných vzorků dopingovým komisařem i samotnou metodu měření specifické hmotnosti (hustoty) moči refraktometrem s tím, že tuto metodu nelze považovat za dostatečně přesnou;
- Odkázal na princip proporcionality, který je obecně přijímán na úrovni Soudního Dvora Evropské unie a Sportovního arbitrážního soudu v Lausanne (CAS). Na základě tohoto principu měla dle názoru Sportovce Exekutiva ČSH přihlédnout k okolnostem případu a závažnosti zkoumaného jednání a stanovený trest přiměřeně snížit;
- Uložený trest je hrubě nepřiměřený a likvidační s tím, že provinění Sportovce odpovídá trest napomenutí, popřípadě snížení uloženého trestu o tři čtvrtiny dvouleté sazby.

11. ADV ČR ve svém vyjádření k dovolání Sportovce datovaném 7. 7. 2015 uvedl zejména následující:

- ADV ČR trvá na tom, aby byl Sportovci udělen trest dvou let za porušení čl. 2.3 ve spojení s čl. 5.11.5 Směrnice;
- Většinu tvrzení Sportovce odmítl jako účelovou obranu;
- Sportovec nedbal poučení dopingových komisařů o riziku příliš řídké moči v případě nadměrného pití vody, v průběhu dopingové kontroly průběžně pil a tím sám přispěl k dlouhému trvání dopingové kontroly;
- Zničením protokolu o dopingové kontrole zabránil Sportovec tomu, aby mohl být ke kontrole odeslán jediný existující vzorek, který byl Sportovci odebrán jako první. Zničením protokolu o dopingové kontrole zároveň Sportovec nevyužil svého práva namítat nesprávný postup dopingového komisaře, naopak zmařil jím celou dopingovou kontrolu a celou věc nelze hodnotit jinak než jako odmítnutí poskytnutí vzorku ze strany Sportovce;
- S ohledem na výše uvedené navrhl ADV ČR, aby Sportovci byla zachována sankce odpovídající zákazu činnosti na dobu dvou let.

12. K dovolání podanému Sportovcem se vyjádřil také ČSH, který ve svých přípisech ze dne 17. 7. 2015 a ze dne 10. 9. 2015 uvedl zejména následující:

- Jak bylo uvedeno výše v tomto rozhodčím nález, ČSH vyjádřil pochybnosti o nestrannosti Mgr. Martina Procházky a JUDr. Jana Morávka s tím, že navrhl vyloučení těchto členů senátu z projednávání věci;

- Exekutiva ČSH vzala za prokázané, že Sportovec pil v průběhu dopingové zkoušky nemalé množství vody, a to navzdory upozornění dopingových komisařů týkajícího se rizika nedostatečné specifické hmotnosti (hustoty) moči;
- Ani případné pochybení ze strany dopingových komisařů nemohlo mít vliv na povinnost Sportovce stanovenou v čl. 5.11.5 Směrnice zůstat v místnosti dopingové kontroly až do doby, kdy poskytne vzorek s vyhovující specifickou hmotností (hustotou);
- Exekutiva ČSH neshledala v daném případě existenci extrémně vzácných a neobvyklých (extremely rare and unusual) okolností, které by jí umožnily v souladu s judikaturou CAS použít princip proporcionality k redukci sankce uložené Sportovci. V daném případě Exekutiva ČSH neshledala ani existenci výjimečných okolností, které by jí umožnily sankci zákazu činnosti snížit pod hranici dvou let v souladu s čl. 10.5.1 či 10.5.2 Směrnice;
- Sportovec jednal vědomě a úmyslně, negativních následků opuštění dopingové kontroly si musel být vědom, když při odchodu z místnosti dopingové kontroly sebral protokol o dopingové kontrole, tento roztrhal a vhodil do toaletní mísy;
- I v případě, kdy by Sportovce dopingový komisař z důležitých důvodů (např. proto, že Sportovec již nebyl dále k zastížení) na následky opuštění dopingové místnosti neupozornil, presumuje se znalost těchto následků ze strany Sportovce, neboť se presumuje obecná znalost jakéhokoliv dopingu (přičemž odmítnutí podrobení se dopingové kontrole je definováno jako jeden z případů dopingu). Navíc jsou následky odmítnutí dopingové kontroly popsány v protokolu o dopingové kontrole;
- V daném případě se nejedná o provinění spočívající v nálezů zakázané látky, ale o provinění spočívající v jednání Sportovce, který se k porušení antidopingového pravidla dle čl. 2.3 resp. čl. 5.11.5 Směrnice opakovaně přiznal a ve věci se tedy jedná výhradně o stanovení výše sankce, která má být Sportovci uložena;
- Směrnice obsahuje princip obligatorní výše sankcí, které lze snížit jen u provinění spáchaných bez zavinění anebo s nevýznamnou mírou zavinění či nedbalosti. U úmyslných provinění Směrnice žádné snížení sankce nepřipouští;
- S ohledem na výše uvedené navrhl ČSH, aby RK ČOV potvrdila rozhodnutí Exekutivy ČSH ze dne 6. 3. 2015 a zachovala Sportovci sankci odpovídající zákazu činnosti na dobu dvou let.

V. Ústní jednání a dokazování

13. Dne 1. 10. 2015 se ve věci konalo ústní jednání.
14. V rámci nařízeného ústního jednání byla nejprve projednána námítka podjatosti členů senátu, Mgr. Martina Procházky a JUDr. Jana Morávka, vznesená ze strany ČSH, a to způsobem uvedeným v čl. I odst. 3 tohoto rozhodčího nálezů.
15. S ohledem na délku trestu zákazu činnosti uloženého Sportovci a vzhledem k tomu, že Sportovec ve svém dovolání namítal procesní vady řízení vedených před orgány ČSH, dotázal se předseda senátu Sportovce a následně i ostatních účastníků řízení, zda souhlasí

s tím, aby RK ČOV řízení provedla v plném rozsahu a následně sama rozhodla ve věci. Tento postup považovala RK ČOV za vhodný z toho důvodu, že případné navrácení řízení před orgány ČSH v případě zjištění existence procesních chyb předchozích řízení, by vzhledem ke Sportovcově běžícímu trestu zákazu činnosti vedlo k dalšímu prodloužení celého řízení a bylo by možné, že Sportovci proběhne podstatná část trestu ještě předtím, než o jeho výši bude pravomocně rozhodnuto. S ohledem na to, že Sportovec i ostatní účastníci řízení s návrhem předsedy senátu souhlasili, nezabývala se RK ČOV tvrzenými procesními nedostatky řízení před orgány ČSH a soustředila se na samotné provedení řízení v plném rozsahu a následné správné rozhodnutí ve věci.

16. Následně Sportovec stručně sumarizoval svá předchozí písemná podání, na která odkázal a dále uvedl zejména:
 - Rozhodnutí DK ČSH a Exekutivy ČSH trpí formálními vadami a jsou věcně nesprávná. Důležitou procesní vadou v řízení před orgány ČSH bylo nepřihlédnutí k principu proporcionality, jak vyplývá z judikatury CAS (závažnost sankce by měla odpovídat závažnosti porušení předpisů);
 - Průběh dopingové kontroly nebyl v souladu s příslušnými předpisy. Sportovec byl ze strany dopingových komisařů zejména nedostatečně poučen s tím, že vadný byl i další průběh dopingové kontroly, kdy Sportovec nebyl v jejím průběhu dostatečně poučován o svých právech a veden k odevzdání vyhovujícího vzorku. Tyto okolnosti způsobily, že Sportovec nebyl schopen poskytnout odpovídající vzorek a z místa dopingové kontroly odešel. Dalším pochybením dopingových komisařů je skutečnost, že neodeslali existující vzorek na rozbor, přičemž měli k dispozici záznam o průběhu dopingové kontroly;
 - Hodnoty specifické hmotnosti (hustoty) moči naměřené v průběhu dopingové kontroly Sportovci jsou s odkazem na svědecké výpovědi nemožné;
 - Jednání Sportovce nebylo v žádném případě úmyslné ani cílené, jak bylo prezentováno ze strany ADV ČR, Sportovec se naopak v průběhu dopingové kontroly snažil o co nejrychlejší odevzdání vyhovujících vzorků dopingovým komisařům;
 - Sportovec navrhl zrušení rozhodnutí Exekutivy ČSH a DK ČSH s tím, že ze strany RK ČOV má být Sportovci uloženo pouze napomenutí, případně má dojít ke snížení trestu o tři čtvrtiny jeho doby.
17. Zástupce ADV ČR odkázal na předchozí písemná vyjádření ve věci a nad jejich rámec konstatoval, že ADV ČR nemohl v tomto případě odeslat jediný existující vzorek moči Sportovce na rozbor do laboratoře kvůli tomu, že protokol roztrhaný Sportovcem nespĺňuje formální náležitosti na jakékoliv podání a neobsahuje ani námitky proti provedení kontroly.
18. Zástupce ČSH odkázal na svá přechodí písemná podání a předložil písemné shrnutí své přechodí argumentace, které bylo učiněno součástí protokolu z jednání.
19. V rámci dokazování byl následně proveden výslech Sportovce, který popsal průběh dopingové zkoušky ze svého pohledu a dále mimo jiné uvedl, že po celou dobu dopingové

- zkoušky poslouchal pokyny dopingových komisařů, a to včetně pokynu, aby přestal pít, který mu byl ze strany dopingového komisaře dán zhruba v době, kdy pil druhou láhev vody. Sportovec dále uvedl, že si je vědom svého selhání, kdy opustil dopingovou místnost, a toto ho mrzí. Dále uvedl, že nedokáže odhadnout, kolik vody v průběhu zápasu a následně během dopingové zkoušky vypil.
20. Ústní jednání ve věci pokračovalo výsledkem pana **Radovana Šimka**, zástupce klubu TJ Tatran Litovel, který byl přítomen utkání, po kterém proběhla dopingová kontrola Sportovce. Pan Šimek popsal svou manažerskou funkci v klubu a okolnosti průběhu předmětné dopingové zkoušky, zejména narůstající nervozitu trenérů klubu, kteří požadovali včasný odjezd týmu z utkání a neúspěšnou snahu o zajištění alternativního odvozu Sportovce z místa utkání domů po absolvování dopingové zkoušky.
 21. Následně bylo přistoupeno k výsledku **MUDr. Pavla Hanka**, lékaře působícího již více než dvacet let v oboru urologie, aktuálně primáře oddělení urologie v Příbrami, jehož výslech navrhl Sportovec. MUDr. Pavel Hanek k případu na žádost Sportovce vyhotovil expertní stanovisko, k němuž uvedl, že vzhledem k předpokládané ztrátě tekutin během zápasu a k uváděnému množství tekutin, které Sportovec vypil, považuje za nezvyklé, že by v průběhu čtyř a půl hodinové dopingové kontroly Sportovec odevzdal několik vzorků s podobnou neměnnou specifickou hmotností (hustotou) (okolo 1003 g/l), která je extrémně zředěná oproti standardní specifické hmotnosti (hustotě) (zhruba 1015 – 1020 g/l). Popsaný průběh dopingové kontroly z hlediska naměřených lineárních hodnot specifické hmotnosti (hustoty) moči Sportovce považuje za nemožný s tím, že dle jeho názoru měla být specifická hmotnost (hustota) moči u prvního vzorku vyšší s následným poklesem u dalších vzorků. Svědek dále zpochybnil přesnost obecného měření specifické hmotnosti (hustoty) refraktometrem s tím, že tato metoda je pouze orientační.
 22. Ústní jednání bylo následně odročeno na neurčito za účelem zajištění přítomnosti dalších svědků, a to zejména obou dopingových komisařů, kteří byli přítomni předmětné dopingové zkoušce. Účastníci řízení byli vyzváni, aby do 14. 10. 2015 navrhli svědky, důkazy a rozhodné skutečnosti ve věci s tím, že po tomto datu tak již nadále nebudou moci učinit.
 23. Ústní jednání ve věci pokračovalo dne 27. 11. 2015 výsledkem dalších svědků. Jako první byl vyslechnut MUDr. Lubomír Nečas, který se jako dopingový komisař zúčastnil dopingové kontroly Sportovce. MUDr. Nečas uvedl, že má atestaci z vnitřního, tělovýchovného a praktického lékařství a praxi dopingového komisaře vykonává od roku 1993. MUDr. Nečas popsal průběh dopingové zkoušky a dále mimo jiné uvedl, že Sportovce upozornil, aby dále nepil kvůli vlivu objemu vypité vody na specifickou hmotnost (hustotu) odevzdávaných vzorků, toto upozornění Sportovec neuposlechl a dále pil s odůvodněním, že má žízeň. Při odchodu Sportovce z dopingové místnosti Sportovce upozornil, že jeho jednání bude znamenat porušení dopingových pravidel a trest zákazu činnosti. Dále uvedl, že při provádění dopingové kontroly se řídil Pravidly pro provádění antidopingové kontroly,

které vydává ADV ČR. Svědek dále uvedl, že jako dopingový komisař se ročně zúčastní průměrně deseti dopingových kontrol a minimálně jedenkrát ročně nastane podobná situace jako u Sportovce, tj. vzorky odevzdané testovaným sportovcem nemají dostatečnou specifickou hmotnost (hustotu) a dopingová kontrola trvá delší dobu, po kterou se čeká, až testovaný sportovec odevzdá vyhovující vzorek. Svědek dále uvedl, že se zúčastnil řady dopingových kontrol na mezinárodních soutěžích, při kterých byli přítomni mezinárodní komisaři, a nikdy se nesetkal s tím, že by se všechny vzorky, i ty které nebyly s dostatečnou hustotou, pečetily a odesílaly do laboratoře. K dotazu člena senátu JUDr. Balaše, zda lze zjistit případné používání podpurných látek ze vzorku, který má nižší hustotu, než je předepsáno antidopingovými orgány, svědek odpověděl, že při nižších hodnotách jsou výsledky zjištěných látek nespolehlivé a nelze přesně stanovit jejich množství.

24. Následně bylo přistoupeno k výslechu druhé dopingové komisařky, paní Boženy Novotné, která uvedla, že pracuje jako zdravotní sestra a praxi dopingové komisařky vykonává už zhruba dvacet let. Paní Novotná popsala průběh dopingové zkoušky Sportovce a mimo jiné potvrdila, že Sportovec byl dopingovými komisaři poučen, aby nepil kvůli nedostatečné specifické hmotnosti (hustotě) odevzdávaných vzorků a při odchodu z dopingové místnosti varován před následky tohoto jednání. Svědkyně dále uvedla, že si nevybavuje, že by Sportovec v průběhu dopingové kontroly pil abnormálně mnoho.
25. Následně bylo přistoupeno k výslechu dalšího svědka, RNDr. Zdeňka Chundely, jehož výslech navrhl ADV ČR. RNDr. Chundela uvedl, že pracuje v Institutu pro dopingovou analytiku a sportovní biochemii v Kreische, (Německo), WADA akreditované dopingové laboratoři a dopingovou problematikou se zabývá již dvacet pět let. Svědek uvedl, že metoda měření hustoty refraktometrem je mezinárodně uznávaná, dostatečně přesná, reprodukovatelná a vhodná pro účely dopingové kontroly. Podobně jako metoda měření hustoměrem má i tato metoda své nevýhody, ale je vhodná a praktická pro provádění měření v terénu, zejména pro její jednoduchost, kdy stačí pár kapek vzorku. U hustoměru se jedná min. o 20 ml, které následně z důvodů kontaminace nejsou použitelné pro následnou dopingovou kontrolu. Svědek dále ohledně testování vzorků s nižší než požadovanou hustotou uvedl, že čím nižší je hustota vzorku, tím horší je detekce zakázaných látek, což je u látek s kvantitativním limitem problematické. U vzorků s nižší hustotou není možné ani použití matematické korekce, která by odhadla množství zakázané látky v moči. Minimální stanovená hustota je důležitá i z důvodu srovnávání vzorků jednoho sportovce v čase při sledování parametrů steroidního profilu. K dotazu Dr. Chlumského ohledně četnosti vzorků přijímaných do laboratoře s hustotou nižší než 1,005 g/l, svědek uvedl, že se jedná zhruba o 10 % případů. K dotazu Dr. Chlumského, zda má hustota moči vliv na zjištěnou koncentraci zakázaných látek, znalec odpověděl, že ano s tím, že specifická hmotnost moči je úměrná koncentraci látek v ní obsažených. U vzorků s nižší specifickou hmotností než je 1,005 g/l, sportovec získává nepřiměřenou výhodu při určení množství zakázané látky.

26. V rámci dokazování byly následně provedeny následující písemné důkazy:
- Rozhodnutí DK ČSH ze dne 04. 12. 2015;
 - Oznámení ADV ČR o porušení antidopingového pravidla ze dne 19. 11. 2014;
 - Rozhodnutí DK ČSH ze dne 11. 12. 2014;
 - Disciplinární řád ČSH;
 - Rozhodnutí Exekutivy ČSH ze dne 06. 03. 2015;
 - Zpráva o průběhu antidopingové kontroly ze dne 16. 11. 2014 ve Zlíně při extraligovém utkání v házené mezi mužstvy HC Zlín a Tatran Litovel;
 - Reakce MUDr. Nečase pro jednání před Exekutivou ČSH ze dne 28. 02. 2015;
 - Zápis z mimořádného jednání Exekutivy ČSH k projednání odvolání hráče Pohlmana proti rozhodnutí DK ČSH ze dne 06. 03. 2015;
 - International Standard for Testing 2012;
 - Výsledek rozboru moči sportovce ze dne 01. 12. 2014;
 - Expertní stanovisko MUDr. Pavla Hanka ze dne 21. 04. 2015;
 - Vyjádření vedoucího družstva HC Zlín P. Nováka pro RK ČOV ze dne 29. 09. 2015;
 - Fotokopie roztrhaného protokolu dopingové kontroly ze dne 16. 11. 2014;
 - Tabulka porovnání měření specifické hmotnosti RNDr. Zdeňka Chundely ze dne 09. 07. 2015;
 - Komentář MUDr. Paula k expertnímu stanovisku MUDr. Hanka ze dne 13. 07. 2015.
27. Po skončení dokazování bylo vyhlášeno usnesení, že ústní jednání se ukončuje a účastníci řízení se vyzývají k podání závěrečných návrhů ve věci, a to ve lhůtě do 11. 12. 2015.

VI. Závěrečné návrhy účastníků řízení

28. Sportovec předložil RK ČOV svůj závěrečný návrh ze dne 11. 12. 2015, ve kterém shrnul svou argumentaci v proběhlém řízení a uvedl zejména:
- Ze strany Sportovce v žádném případě nedošlo k odmítnutí dopingové kontroly či vyhýbání se dopingové kontrole. Minimálně některé Sportovcem poskytnuté vzorky moči byly zcela evidentně vyhovující a nelze Sportovce vinit za to, že dopingoví komisaři nebyli schopni jejich správnou specifickou hmotnost (hustotu) rozeznat a ani všechny vzorky moči odebrat řádným způsobem;
 - Při ukládání trestu Sportovci musí být přihlédnuto k principu proporcionality, aby byl uložený trest přiměřený;
 - Dle názoru Sportovce došlo v průběhu dopingové kontroly k fatálnímu pochybení dopingových komisařů, kteří dopingovou kontrolu prováděli. Toto pochybení spočívalo dle názoru Sportovce v porušení povinnosti odebrat řádným způsobem všechny vzorky moči Sportovce a odeslat všechny tyto vzorky do příslušné laboratoře, a to bez ohledu na to, zda splňují požadavek na specifickou hmotnost (hustotu) či množství, což dopingoví komisaři v daném případě neučinili;
 - Dle názoru Sportovce expertní stanovisko a výslech znalce MUDr. Pavla Hanka, primáře urologického oddělení Oblastní nemocnice Příbram, a.s., jediného odborníka v oboru

- urologie ze všech předvolaných znalců a svědků, jasně a nepochybně prokazují objektivní nemožnost údajných hodnot specifické hmotnosti (hustoty) moči, kterou naměřili dopingoví komisaři. Sportovec poskytoval opakovaně po mnoho hodin vzorky s dostatečnou specifickou hmotností (hustotou) a byl tak s ohledem na neschopnost dopingových komisařů správně ověřit specifickou hmotnost (hustotu) jím poskytnutého vzorku moči zcela zbytečně podrobován odběru nových vzorků moči;
- S ohledem na výše uvedené navrhl Sportovec, aby RK ČOV zrušila předchozí rozhodnutí DK ČSH a Exekutivy ČSH a Sportovci uložila trest napomenutí.
29. ADV ČR předložil RK ČOV svůj závěrečný návrh dne 11. 12. 2015 a uvedl v něm zejména následující:
- V řízení bylo dle názoru ADV ČR prokázáno, že Sportovec požil tekutiny, kterými si naředit moč, a v průběhu dopingové kontroly popíjel i přes výslovné varování dopingových komisařů, aby tak nečinil. Tím způsobil to, že odevzdané vzorky moči nebyly vyhovující. Při pokusech o odběry vyhovujícího vzorku Sportovec zničil protokol o dopingové kontrole a odešel, čímž znemožnil řádné provedení dopingové kontroly;
 - Výslechem znalce RNDr. Chundely pak bylo potvrzeno a tedy vyvráceno tvrzení Sportovce o porušení pravidel pro kolekci vzorků, že by postup komisařů při snaze zajistit dva vzorky, tedy první a následující další vyhovující, byl chybný, tj. že by dopingoví komisaři byli povinni sebrat veškeré vzorky a ty potom zaevidovat, popř. odeslat k testování – znalec potvrdil, že jedenkrát se ve své praxi setkal s tím, že byly do dopingové laboratoře zaslány vzorky tři;
 - U znaleckého posudku MUDr. Hanka se dle názoru ADV ČR ukázalo, že byl vyhotoven na základě chybných vstupních údajů, které ani nemohly být validní, protože tak nevyplývá z žádného provedeného důkazu;
 - Otázka možné odchylky při měření refraktometry byla znalcem poukázána jako nepodstatná a nedůvodná;
 - Dle názoru ADV ČR zůstal zjištěný a prokázaný jen prohřešek Sportovce, který i přes prokázané poučení komisařů o riziku následku odmítnutí poskytnout vyhovující vzorek (nejen poučení v dopingovém formuláři), odmítl poskytnout vyhovující vzorek, za což mu mají být uděleny dva roky zákazu činnosti;
 - V návaznosti na shora uvedené ADV ČR navrhl, aby RK ČOV buď dovoláním napadené rozhodnutí Exekutivy ČSH potvrdila, nebo aby napadené rozhodnutí zrušila a nahradila jej svým rozhodnutím, kterým uloží dovolateli zákaz činnosti na dva roky.
30. Stejně jako ostatní účastníci řízení podal ČSH svůj závěrečný návrh ve věci dne 11. 12. 2015. Odkázal v něm na svá předchozí vyjádření ve věci a uvedl zejména následující:
- K expertnímu stanovisku MUDr. Pavla Hanka ze dne 21. 04. 2015 a k navazující svědecké výpovědi MUDr. Hanka ze dne 1. 10. 2015 by vůbec nemělo být přihlíženo, a to z toho důvodu, že není jasné, z jakých vstupních údajů MUDr. Hanek při jeho zpracování vycházel, když uvedl, že informace k jeho zpracování získal od Sportovce a

- od jeho právních zástupců. Sportovec přitom v průběhu řízení uvedl, že si nepamatuje, kolik vody při dopingové zkoušce vypil;
- Jednání Sportovce při dopingové zkoušce lze dle názoru ČSH označit za zcela účelové a úmyslné, když se Sportovec pokusil zničit důkaz o dopingové kontrole (dopingový protokol) při odchodu z haly v jiné místnosti než byla místnost dopingové kontroly a přilehlá místnost s toaletami. V této souvislosti hraje svou roli i fakt, že Sportovec byl při vyplňování dopingového protokolu na začátku dopingové kontroly dopingovou komisařkou upozorněn, že lék Clarinase, který do protokolu uvedl, je zakázaný, poněvadž obsahuje zakázanou látku pseudoefedrin. Sportovec tak byl na počátku dopingové kontroly v podstatě upozorněn na to, že jeho vzorek moči by s velkou pravděpodobností mohl obsahovat pozitivní nález;
 - Oba dopingoví komisaři shodně vypověděli, že Sportovec i přes jejich upozornění, že nebude schopen odevzdat vzorek moči s dostatečnou specifickou hmotností (hustotou), nadále pil připravenou balenou vodu, čímž docházelo k dalšímu ředění jeho vzorků. Oba dopingoví komisaři pak dále znovu potvrdili, že Sportovec byl poučen o následcích neposkytnutí vzorku a opuštění neúspěšné dopingové kontroly.
 - Na základě shora uvedeného ČSH navrhl, aby RK ČOV potvrdila rozhodnutí Exekutivy ČSH ze dne 06. 03. 2015.

VII. Skutkové a právní hodnocení

31. Podle čl. 6 odst. 1 Jednacího řádu RK ČOV řeší RK ČOV veškeré případy podle platného českého hmotného práva a podle Směrnice, a dále podle aplikovatelných stanov, řádů a jiných vnitřních předpisů ČOV a jednotlivých sportovních svazů.
32. V projednávaném případě se RK ČOV musí v první řadě zabývat tím, zda ze strany Sportovce došlo k porušení antidopingových předpisů, a pokud ano, jaká ustanovení Směrnice byla jednáním Sportovce porušena.

Porušení antidopingových pravidel

33. Sportovec byl po utkání nejvyšší soutěže házenkářů Zlín – Litovel dne 16. 11. 2014, kterého se zúčastnil jako hráč, vyzván dopingovým komisařem ADV ČR k podrobení se dopingové kontrole. Sportovec se dopingové kontroly zúčastnil a odevzdal několik vzorků moči, z nichž však žádný nedosahoval požadované specifické hmotnosti (hustoty). Po uplynutí zhruba čtyř hodin Sportovec ztratil nervy, roztrhal protokol o dopingové kontrole a z dopingové místnosti přes výzvy dopingového komisaře odešel.
34. Podle čl. 2 Směrnice je doping definován jako porušení jednoho nebo více antidopingových pravidel uvedených v člancích 2.1 až 2.8 Směrnice. Sportovci nebo jiné

osoby budou odpovědny za to, že vědí, co představuje porušení antidopingových pravidel, a znají látky a metody obsažené v Seznamu Zakázaných látek a metod.

35. Podle čl. 2.3 je dopingem Odmítnutí nebo nedostavení se k Odběru Vzorku bez přesvědčivého zdůvodnění po obdržení výzvy, která vychází z příslušných antidopingových pravidel, nebo jiné vyhýbání se Odběru Vzorku.
36. Podle čl. 5.11.5 Sportovec nebo jeho doprovod přelije přibližně jednu třetinu moči do lahvičky B a pak dvě třetiny moči do lahvičky A, které budou zapečetěny, jak udává Mezinárodní standard pro Testování. Zbytek moči zůstane v odběrové nádobce na změření specifické hmotnosti. Sportovec uzavře obě lahvičky a zkontroluje jejich těsnost. Sportovec také zkontroluje, zda obě lahvičky mají stejné číselné kódy. Dopingový komisař může, se souhlasem Sportovce, pomáhat Sportovci s procesem uvedeným v tomto článku. Pokud hodnota specifické hmotnosti prvního Vzorku bude mimo požadované hodnoty (nižší než 1,010 nebo 1,005 při měření refraktometrem), Sportovec je povinen zůstat v Místnosti Dopingové kontroly až do doby, kdy poskytne další Vzorek s Vyhovující specifickou hmotností pro analýzu. Pokud Sportovec tuto povinnost odmítne, bude se mít za to, že odmítl podrobit se Odběru Vzorku ve smyslu článku 2.3 Směrnice.
37. Z ustanovení čl. 5.11.5 Směrnice vyplývá, že opuštění dopingové místnosti před odevzdáním vzorku s vyhovující specifickou hmotností je odmítnutím podrobení se Odběru Vzorku ve smyslu článku 2.3 Směrnice.

Průběh dopingové kontroly

38. Sportovec opuštění dopingové místnosti před odevzdáním vyhovujícího vzorku nepopřel, v průběhu řízení ho naopak několikrát přiznal s tím, že neunesl psychickou náročnost dlouhotrvající dopingové kontroly, která byla dle jeho názoru způsobena závažným pochybením dopingových komisařů. Je ovšem zřejmé, že průběh dopingové kontroly tak, jak byl popsán v rámci svědeckých výpovědí před RK ČOV, nebyl ve srovnání s běžným průběhem dopingové kontroly nijak výjimečný. Z dopingové praxe je obecně známé, že situace, kdy jeden z testovaných Sportovců odevzdává vzorek moči několikrát, protože jeho vzorky nemají dostatečnou specifickou hmotnost (hustotu) a dopingová kontrola trvá několik hodin, nastává při dopingových kontrolách často. MUDr. Nečas, jeden z dopingových komisařů, uvedl, že takovou situací zažívá zhruba jednou z deseti dopingových kontrol.
39. V souladu s ustanovením čl. 5.11.5 Směrnice má Sportovec povinnost v dopingové místnosti setrvat až do odevzdání vyhovujícího vzorku. Znalost této povinnosti Sportovcem se presumuje, Sportovec byl navíc na tuto povinnost prokazatelně upozorněn ze strany dopingových komisařů. Sportovcem tvrzená pochybení dopingových komisařů jsou ve vztahu k jednání Sportovce v průběhu dopingové zkoušky a zejména k jeho

odchodu z dopingové místnosti bezvýznamná. Dopingová zkouška měla probíhat až do odevzdání vzorku splňujícího dopingovými předpisy požadované parametry specifické hmotnosti (hustoty). Vzorek s těmito vlastnostmi je nutný pro spolehlivé zjištění přítomnosti zakázaných látek, a to zejména látek, u kterých je dán kvantitativní limit. To je obecně známá skutečnost, na kterou poukázal při své svědecké výpovědi RNDr. Zdeněk Chundela. Případná existence dalších vzorků Sportovce s nedostatečnou specifickou hmotností (hustotou), které Sportovec odevzdal před roztrháním dopingového protokolu a opuštěním dopingové místnosti, by nastalou situaci nijak neřešila tím spíše, že Sportovec odnesl, roztrhal a vyhodil protokol o dopingové kontrole, jehož útržky jsou v průběhu řízení k dispozici výhradně díky obětavosti dopingových komisařů. Odnesením a roztrháním protokolu o dopingové zkoušce Sportovec navíc sám znemožnil odeslání existujícího vzorku na analýzu do laboratoře.

Metoda měření specifické hmotnosti (hustoty) moči

40. Sportovec v průběhu řízení zpochybnil i metodu měření hustoty moči při dopingových kontrolách pomocí refraktometru. Tuto metodu označil za nepřesnou a zastaralou. RK ČOV je toho názoru, že tato tvrzená skutečnost nesouvisí s proviněním Sportovce, které spočívá v opuštění dopingové místnosti před odevzdáním vyhovujícího vzorku moči. Nelze pomíjet fakt, že pomocí refraktometru použitého při této dopingové kontrole změřili dopingoví komisaři specifickou hmotnost (hustotu) moči i u vzorků ostatních tří sportovců testovaných v průběhu této dopingové kontroly. Specifická hmotnost (hustota) těchto vzorků byla z hlediska dopingových předpisů dostačující. Z tohoto důvodu nesdílí RK ČOV názor Sportovce, že po celou dobu poskytoval vzorky s dostatečnou specifickou hmotností (hustotou), nicméně chybou v měření a nepřesností měřící metody byly tyto vzorky označeny za nevhodné.

Expertní stanovisko MUDr. Pavla Hanka

41. Závěry expertního stanoviska MUDr. Pavla Hanka považuje RK ČOV za problematické. Není zřejmé, z jakých vstupních dat MUDr. Hanek vycházel, když ani Sportovec ani dopingoví komisaři přesně nevědí, kolik tekutin Sportovec v průběhu utkání a při dopingové zkoušce přijal, jaký úbytek tekutin tělo Sportovce zaznamenalo v důsledku absolvovaného utkání, ani to, jakým způsobem Sportovec konzumoval tekutiny v dopingové místnosti v časovém vztahu k odevzdávaným vzorkům moči. V této souvislosti je třeba znovu podotknout, že situace, kdy sportovec odevzdává při dopingové kontrole vzorek moči několikrát, protože ani první vzorek ani následující vzorky nemají dostatečnou specifickou hmotnost, nastává při dopingových zkouškách často. MUDr. Tomáš Paul, předseda komise pro terapeutické výjimky ADV ČR ve svém komentáři k expertnímu stanovisku MUDr. Hanka, který je datován 13. 7. 2015, uvádí:

“Dynamika vylučování pitné vody může být individuální a její průběh není vázán časem dvě hodiny. Opakovaně jsme se setkali s prodloužením tvorby moči s nízkou koncentrací po dobu několika hodin.”

V závěru svého komentáře následně vylučuje, že by se v případě dopingové kontroly Sportovce mohlo jednat o chybu měření koncentrace moči a k nedostatečné specifické hmotnosti (hustoty) vzorků odevzdaných Sportovcem dále uvádí:

“Tyto hodnoty se běžně vyskytují při testování zdravých sportovců, pokud vypijí větší množství tekutin.”

Princip proporcionality při ukládání trestu

42. K principu proporcionality, jehož obecné uplatnění při uložení trestu Sportovec požaduje, uvádí RK ČOV následující. Snížení trestu pod obligatorní sankci dvou let by v souladu s judikaturou CAS přicházelo v úvahu v případě, že by uložený trest byl útokem na práva Sportovce, který by byl extrémně závažný a zcela neúměrný jednání Sportovce, které je trestáno. RK ČOV důkladně posoudila jednání Sportovce v průběhu dopingové zkoušky a dospěla k názoru, že Sportovec se bez vnějších objektivních příčin dopustil hrubého porušení dopingových předpisů (Směnice). Jako účastník nejvyšší soutěže v házené měl Sportovec povinnost podrobit se dopingové zkoušce, a to i přesto, že časově nezapadala do jeho navazujících pracovních plánů. RK ČOV vnímá, že to Sportovec učinil, ale pokud se touto skutečností a následným průběhem a délkou dopingové zkoušky nechal frustrovat natolik, že situaci neunesl a z dopingové zkoušky před odevzdáním vzorku splňujícího požadované parametry bez existence vážných důvodů (okolnosti) odešel, musí být připraven nést za své jednání odpovídající trest. RK ČOV podotýká, že za vážné důvody (okolnosti) nelze považovat nutnost zrušení brigády, kterou měl Sportovec naplánovanu, ani složitost vyřešení otázky dopravy Sportovce do místa bydliště po absolvování dopingové zkoušky. Žádný z těchto důvodů není natolik závažný, aby kvůli němu jakýkoliv sportovec mohl opustit dopingovu místnost před odevzdáním vyhovujícího vzorku a následně předpokládat, že mu bude uložen kratší než dvouletý trest zákazu činnosti.
43. V této souvislosti je třeba podotknout, že Sportovec se v řízení před RK ČOV nedomáhal snížení svého trestu na základě čl. 10.4 či 10.5 Směrnice, jak sám uvádí ve svém dovolání, tj. mimo jiné na základě neexistence “zavinění či nedbalosti na straně Sportovce, či na základě existence pouze “nevýznamného zavinění či nevýznamné nedbalosti”, ale požadoval obecné posouzení celého případu dle principu proporcionality a uložení nižšího trestu.
44. Ze shora uvedených důvodů má RK ČOV za to, že uložení dvouletého trestu zákazu činnosti je adekvátní provinění Sportovce.

VIII. Náklady řízení

45. V souladu s ustanovením § 20 odst. 4 Jednacího řádu rozhodla RK ČOV o tom, že každý účastník nese ze svého náklady, které mu v odvolacím řízení vznikly.

Poučení:

Tento nález je konečný a není proti němu možné podat další odvolání s tou výjimkou, že odvolání by ve smyslu čl. 13.2.2 Směrnice mohla podat u CAS v Lausanne pouze Mezinárodní federace házené – International Handball Federation (IHF) nebo Světová antidopingová agentura (WADA), a to do 21 dnů od doručení tohoto nálezu.

Nález se proto kromě účastníků doručuje také Mezinárodní federaci házené – International Handball Federation (IHF) a Světové antidopingové agentuře (WADA).

V Praze dne 20. 01. 2016

Mgr. Martin Procházka
Místopředseda RK ČOV